

Csontos János

LILIOMFI EXPORTRA

Bizonyára csak a véletlen műve, hogy a nemzet színháza Pesten, illetve a József Attila Gimnázium Latinovits Zoltánról elnevezett diákszínköre Budán, csupán néhány nap eltéréssel mutatta be Szigligeti Ede klasszikus vígjátékát, a Liliomfit.

A színészek mindig nagy kedvvel komédiáznak a színészetről – ezt a világot még akkor is a sajátjuknak érzik, ha csupán egy-egy produkció erejéig kapaszkodnak fel Thália szekerére, mint például Lukácsi Huba tanár úr lelkes amatőr társulata.

Jól pergő, szellemes, a második és harmadik felvonás egyes részeiben profi színháznak is becsületére váló előadást produkáltak a diákok és a volt diákok. Ez ugyanis – az előadásokat megörökítő tablók szerint – 1987 és 1990 után már a harmadik Liliomfi-változat, a szereplők némelyike azonban „visszajár”: a Mariskát játszó, tehetséges *Sudár Annamária* például történésznek, az ifjú Schwartz hálás szerepét egyéni humorral alakító *Hoppál Bulcsú* pedig teológusnak készül. *Fogarassy András* négy esztendeje hivatásos színész, *Kernács Péter* Liliomfija pedig helyenként már bravúros – bár zavaró, hogy mintha játszott volna *Kaszás Attilával* való hasonlatosságára.

S hogy nemcsak a komédiában, hanem a tragédiában is otthon van a társulat, azt a „repertuár” bizonyítja: Racine Phaedróját is játsszák, *Somlyó György* fordításában (legközelebb október 18-án). Pár héten belül pedig útra kelnek e két darabbal Erdélybe, hogy – igazi vándorszínészek módjára – a Liliomfi eredeti színhelyire is elvigyék a produkciót. S ha a támogatók is úgy akarják, jövő tavasszal Amerika magyarlakta vidékein tennék ugyanezt.

Aki pedig a budai Liliomfira kíváncsi, az siessen: ma este héttől ismét lesz előadás a Villányi úton, a József Attila Gimnáziumban.

Új Magyarország, 1994.

